

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ב"ל 12-05-28398 שמואל נ' המוסד לביטוח לאומי

בפני כבוד השופט משה טוינה

התובע: שלמה שמואל

נגד

הנתבע: המוסד לביטוח לאומי

פסק דין

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
1. בתביעה שהגיש מר שלמה שמואל (להלן: "התובע") מושא פסק דין זה, התעוררה שאלת זכותו של המוסד לביטוח לאומי (להלן: "הנתבע") לגבות חובות דמי ביטוח בגין השנים 1999-2003; חובות "שנוצרו" באפריל 2012 בעקבות בדיקת מעמדו של התובע על רקע תביעה שהגיש להכרה כנפגע עבודה.
  2. בפסק דין שניתן במרץ 2014 בידי בית דין זה, התקבלה טענת התובע לפיה מנוע הנתבע מלפעול לגביית דמי ביטוח מעבר לתקופת התיישנות של שבע שנים. על פסק הדין הוגש ערעור מטעם התובע והנתבע.
  - בפסק הדין בערעור התקבלה עמדת הנתבע לפיה; **דיני ההתיישנות אינם חלים על גביית חוב דמי ביטוח. לפיכך הוחזר עניינו של התובע לבחינת השאלה אם בנסיבות המקרה הנדון עומדת לתובע טענת שיהוי מנהלי מכוחה מנוע המוסד מלגבות את חוב דמי הביטוח, המתייחסים לשנים 1999-2003.**
  3. בעקבות פסק הדין שבערעור המורה על בחינת שאלת השיהוי המנהלי בבית הדין האזורי, הגישו הצדדים תצהירים משלימים שעליהם נחקרו בישיבת הוכחות שהתקיימה ביולי 2012 שלאחריה נשמעו סיכומי הצדדים.
  4. בפסק הדין המנחה בעניין **לבנה חג'ג'**² נקבע בתמצית, כי הוראות חוק ההתיישנות אינן חלות על גביית דמי ביטוח; ומנגד, עומדת למבוטח טענת שיהוי מנהלי אל מול ניסיונותיו של הנתבע לגבות דמי ביטוח בחלוף תקופת ההתיישנות. לעניין זה נקבע שם:
- "אין מחלוקת כי על המוסד לביטוח לאומי, מתוקף היותו רשות ציבורית, חלים כללי המשפט המנהלי ...

¹ עב"ל 14-03-44185, המוסד לביטוח לאומי נ' שלמה שמואל (ניתן ביום 16.8.2016) פסקה 29 לפסק הדין.
² עב"ל 10-09-1844, המוסד לביטוח לאומי נ' לבנה חג'ג' (להלן: "פסק דין לבנה חג'ג').

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ב"ל 12-05-28398 שמואל נ' המוסד לביטוח לאומי

1
2 לפיכך, גם אם לא חלות הוראות חוק ההתיישנות על גביית חובות, מכוח כללי המשפט
3 המנהלי החלים על המוסד עשויה לעמוד למבוטח טענת שיהוי מנהלי.
4
5 טענת השיהוי המנהלי מבוססת על חובתה של הרשות לפעול במהירות הראויה בדרישתה מן
6 האזרח לקיים את חובותיו. על חובתה זו של הרשות נאמר:
7
8 "החובה לפעול במהירות הראויה היא מן המושכלות הראשוניים של מנהל תקין. היא נובעת
9 מן החובה של כל עובד ציבור במעמדו כנאמן הציבור לפעול בהגינות ובכלליות"³.
10
11 ובהמשך:
12
13 "יודגש כי אין באמור לעיל כדי לקבוע כי בכל מקרה נקיטת הליכי גבייה או קיזוז על ידי
14 המוסד לביטוח לאומי לאחר חלוף תקופת ההתיישנות היא התנהלות בלתי סבירה. השאלה
15 אם מדובר בשיהוי החורג מגדר הסביר צריכה להיבחן בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה, וכפי
16 שנפסק בבג"צ אמיתי: "אין למצוא תשובה גזורה או חד-משמעית לשאלה זו, והכל תלוי
17 בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה" ... יש לבחון, בין היתר, באיזה מועד היה למוסד לביטוח
18 לאומי המידע הדרוש לנקיטת הליכי הגבייה ופרק הזמן שחלף מאותו מועד עד לנקיטת הליכי
19 גבייה או קיזוז; המשאבים שעמדו לרשות המוסד בתקופה הרלוונטית שהשפיעו על יכולתו
20 של המוסד לעשות שימוש במידע שהיה בידיו לצורך נקיטת הליכי גבייה או קיזוז; הפעולות
21 שנקט המוסד מהמועד בו המידע הגיע לידיעתו עד למועד בו נקט פעולות לגביית החוב, דהיינו
22 האם שלח הודעות למבוטח, פנה למבוטח בהצעה להסדיר את חובו וכיו"ב; תרומתו של
23 המבוטח ליצירת החוב, לרבות אי מסירת מידע ו/או אי דיווח בזמן אמת למוסד לביטוח
24 לאומי; הנזק הראייתי שנגרם למבוטח בשל חלוף הזמן; שיעור החוב; אחריותו ו/או תרומתו
25 של המוסד ליצירת החוב, ועוד. בנוסף, יש לשקול את האינטרס הציבורי, הנזק הנגרם לציבור
26 כתוצאה מביטול הליכי הגבייה או הקיזוז, בהתחשב בחשיבות גביית דמי ביטוח להגשמת
27 תכליתו של חוק הביטוח הלאומי ובקשר ההדוק שבין דמי הביטוח שחייב המבוטח לשלם
28 לבין זכויותיו"⁴.
29
30 5. מתוך התצהירים והעדויות שנשמעו בתביעה מושא פסק דין זה, מבקש אני לבחון את שאלת
31 השיהוי המנהלי על יסוד העובדות הבאות:
32

³ סעיפים 32 ו-33 לפסק דין לבנה חגיגי.

⁴ סעיף 39 לפסק דין לבנה חגיגי.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ב"ל 12-05-28398 שמואל נ' המוסד לביטוח לאומי

- 1 באוגוסט 2014 פורסם ברשומות חוק הביטוח הלאומי (תיקון 159), אשר לענייננו
2 הגביל את המוסד לביטוח לאומי בהוצאת דרישות תשלום לחייבים, לתקופה של שבע
3 שנים ממועד תשלום דמי הביטוח.
4
- 5 ב. בתקופה שלפני תיקון 159 לחוק הביטוח הלאומי, המוסד לביטוח לאומי לא יזם
6 הליך של בדיקת רציפות הביטוח של המבוטח. בהקשר זה סיפר העד מטעם הנתבע
7 כי:
8
- 9 "... לא היינו פותחים תיק יזום לכל המבוטחים כמו היום. גם ביטוח לאומי לא היה
10 בנוי לזה, לא מבחינת מערכות מחשב, כוח אדם וגם החקיקה של בתי הדין (הדגשה
11 שלי-ט.מ.)"⁵.
12
- 13 לפיכך, בדיקת "רציפות ביטוח" דהיינו, בדיקת רציפות תשלום דמי ביטוח עבור
14 המבוטח או על ידו, הייתה נעשית רק כאשר עניינו של המבוטח הגיע אל מחלקת
15 הגבייה לבחינה –
16
- 17 "זה היה יכול להיות כאשר התובע נרשם כעובד עצמאי, כאשר הוא מגיע בבקשה
18 להירשם כמי שלא עובד ולשלם דמי ביטוח, כאשר מוגשת תביעה לגמלה שהיו
19 מעבירים אלינו לבדיקת המעמד הביטוחי ורציפות ביטוח, כאשר התקבל מידע על
20 סטודנטים שהחלו ללמוד וכיוצ"ב"⁶.
21
- 22 ג. במילים אחרות, בתקופה שלפני תיקון 159 לביטוח הלאומי, לא היה בידי המוסד
23 לביטוח לאומי יכולת מעקב על דמי הביטוח שהועברו לטובת מבוטח או שולמו
24 ישירות לידי, באופן שהיה בידי המוסד לביטוח לאומי בכל רגע נתון, מידע על קיום
25 חוב דמי ביטוח, ככל שחוב כזה קיים.
26
- 27 במציאות שכזו, בדיקת תיקו של המבוטח ובירור השאלה האם קיים חוב דמי ביטוח
28 היה נעשה רק כאשר הגיע מידע חדש אודות המבוטח – שינוי מעמד לעצמאי/מי
29 שאינו עצמאי ואינו עובד וכיוצ"ב, או לחילופין, בעקבות הגשת תביעה על ידי
30 המבוטח שבמסגרתה הועבר תיקו של המבוטח למחלקת הגבייה לבדיקת הרצף
31 הביטוחי.
32

⁵ עדותו של מר משה קופרשטיין, עמ' 21 לפרוטוקול שורות 17-19.

⁶ עדותו של מר משה קופרשטיין, עמ' 21 לפרוטוקול שורות 8-11.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ב"ל 12-05-28398 שמואל נ' המוסד לביטוח לאומי

- 1 ד. עד לתיקון 159 לחוק הביטוח הלאומי, היה המוסד לביטוח לאומי מקבל דיווח על
2 עובדים שכירים באמצעות דוחות 126 שהיו המעסיקים מגישים למס הכנסה
3 במסגרת הדוח השנתי; ואותם מס הכנסה היה מעביר למוסד לביטוח לאומי.
4
5 עובד עצמאי או מי שהוא במעמד של "אינו עובד ולא עצמאי", היה חייב בהגשת דיווח
6 עצמאי ובתשלום דמי ביטוח בהתאם להכנסתו כ"עובד עצמאי"; ולחילופין, בהתאם
7 לדין, כמי ש"אינו עובד".
8
9 ה. על רקע המציאות שבה פעל המוסד לביטוח לאומי בתקופה שלפני תיקון 159, לא
10 היה בידיו מעקב על הרצף הביטוחי של התובע לתקופה שלפני חודש אפריל 2012.
11 משהגיש התובע במהלך שנת 2011 תביעה להכיר בו כנפגע עבודה, נבחן הרצף
12 הביטוחי של התובע באופן הבא:
13
14 "ת. ... התיק שלנו הגיע לבדיקת המעמד של התובע במסגרת התביעה לפגיעה
15 בעבודה, וכאשר נקבע המעמד הזנו את המעמד למחשב ובמקביל עשינו
16 רציפות ביטוח שזה אומר כל התקופות בהן התקבל דיווח עבורו כעובד,
17 טפסי 106 התקבלו דרך מס הכנסה, המעמד שלו נקבע כשכיר ובתקופות
18 שבהן אין עליו דיווח בשום צורה, המעמד שלו נקבע כמי שאינו עובד וחויב
19 בדמי ביטוח בשיעור המינימום הקבוע.
20 ש. בתע"צ שהגשת יש חוב של 1,356 ₪ בחודשים ינואר עד דצמבר '99.
21 ת. נכון.
22 ש. מה שאתה אומר לי עכשיו, שבעצם בשנת 2012 נכנסתם לתוך המערכות
23 שלכם, בדקתם עבור איזה חודשים התקבלו עבורו דיווחים כשכיר וממילא
24 הם שולמו
25 ת. נכון.
26 ש. ועבור אותם חודשים שאין עליהם דיווח כשיר, אתם חייבתם אותם בדמי
27 ביטוח כמי שאינו עובד ואין לו הכנסות.
28 ת. נכון.
29 ש. לא בדקתם אולי הוא שילם דמי ביטוח כיחיד.
30 ת. הדרך היחידה לשלם זה באמצעותנו, לא היה חיוב ולא היה תשלום. עד
31 המועד הזה לא שלחנו לתובע פנקס"⁷.
32
33 ו. בשנת 1997 הקים התובע חברה בע"מ שבבעלותו ובניהולו בשם "אינפר בע"מ"
34 ובמסגרתה דווח התובע כשכיר בחברה. על רקע זה התייחסותו של עד הנתבע בעדותו

⁷ עדותו של מר משה קופרשטיין, עמ' 21 לפרוטוקול שורה 24 עד עמ' 22 שורה 6.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ב"ל 12-05-28398 שמואל נ' המוסד לביטוח לאומי

- 1 המצוטט לעיל, על תקופות שבהן מדווח התובע כשכיר, מתייחסת לתקופות בהן
2 הועסק התובע כשכיר בחברה שבבעלותו ובניהולו ועליהן קיבל המוסד לביטוח לאומי
3 דיווח על התובע כשכיר, באותם דוחות 126 שהעבירה החברה למס הכנסה והועברו
4 למוסד לביטוח לאומי.
5
6 ז. בעקבות תביעה שהגיש התובע להכיר בו כנפגע עבודה במהלך שנת 2011 הועבר תיקו
7 של התובע לבחינת רצף ביטוחי למחלקת הגבייה. בעקבותיה נשלח לתובע בינואר
8 2012 הודעה בדבר חיוב בדמי ביטוח כלא עובד, ביחס לתקופה שבה לא דווח על
9 התובע כשכיר; ולא שולמו עבור התובע דמי ביטוח כעובד עצמאי או כמי שאינו עובד.
10
11 כמפורט בהודעה, חויב התובע בתשלום דמי ביטוח כ"לא עובד", ביחס לשנת 1999
12 כולה; שנת 2000 כולה; שנת 2001 כולה; שנת 2002 כולה; שנת 2003 בחודשים ינואר
13 עד אוגוסט כולל ובחודש דצמבר; ובשנים 2009 ו-2010 שאינם מענייננו, מאחר
14 שביחס אליהן אין עומדת טענת התיישנות.
15
16 ח. בחודש מאי 2012 הגיע התובע להסדר תשלומים לסילוק חוב דמי הביטוח ביחס
17 לתקופה שתחילתה בינואר 1999. נקצר ונאמר, כי התובע לא עמד בהסדר התשלומים
18 עליו חתם ובשל כך בוטל ההסדר בינואר 2013, והנתבע החל בנקיטת הליכי גבייה.
19
20 ט. בעקבות פסק דינו של בית הדין זה, במרץ 2014, הוקפאו הליכי הגבייה המתייחסים
21 לחוב דמי הביטוח ביחס לתקופה שלפני דצמבר 2003.
22
23 6. על רקע עובדות אלה מבקש אני לבחון את שאלת השיהוי המנהלי; וכפי שמפורט בפסק הדין
24 בעניין לבנה חגיגי, **בחינת קיומו של שיהוי מנהלי יש לבחון על פי נסיבותיו ותוך עריכת איזון**
25 **בין אינטרס המבוטח, התובע בענייננו, לאינטרס הציבור שבענייננו, בא לביטוי במציאות**
26 **המיוחדת שבה פועל המוסד לביטוח לאומי.**
27
28 7. עיקר טענת התובע היא שחלוף הזמן מונע מבעדו מלהוכיח תשלום דמי ביטוח. כך טען
29 התובע בסיכומים שהגיש, כי מצבו הורע משמעותית בשל חלוף הזמן שהמסמכים המעידים
30 על תשלום דמי הביטוח, הושמדו לאחר שבע שנים ממועד התשלום. בהקשר זה טען התובע
31 בסיכומיו:
32
33 " ... בתביעה זו הורע משמעותית מצבו של הנתבע (צ.ל – התובע, הוספה שלי-ט.מ)כאשר אינו
34 יכול להוכיח כי החוב שולם הואיל שהחומר מושמד לאחר 7 שנות התיישנות ופה מדובר בחוב
35 שלפני 14 שנה ומעלה, והתובעת לא פעלה במסגרת התקופה לגבות החוב ולא שלחה מכתב
36 בנדון לנתבע. מפנה פרו' עמ' 20 שורות 1-4 "ת. אני הכל מדווח דרך הנהלת חשבונות ורואה

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ב"ל 12-05-28398 שמואל נ' המוסד לביטוח לאומי

1 חשבון במשרד אחר נפרד אחרי 7 שנים הם זורקים הכל והם אומרו שיש התיישנות ואין
2 בידינו להוכיח שקל אחד ששילמתי עכשיו אחרי 14 שנה בטוח שאני לא יכול להוכיח
3 (הדגשות במקור-מ.ט.)⁸.

4
5 8. האינטרס הציבורי שבקביעת דמי הביטוח נגזר מתוך הבנת מהות דמי ביטוח כמגשימים את
6 תכלית החוק והמציאות שבה פועל המוסד לביטוח לאומי.

7
8 על המציאות שבה פועל המוסד לביטוח לאומי, עמד בית הדין הארצי בפסיקתו ולפיה:

9
10 "למוסד אין ידיעה ולא יכולה להיות בדבר מעמד המבוטח, בדבר הכנסתו ודמי הביטוח שהוא
11 חב. לאור האמור, אין המוסד יכול ליידע פרטנית את המבוטח בדבר מעמדו וכפועל יוצא
12 מכך, בדבר עצם חבותו בדמי ביטוח ושיעורם"⁹.

13
14 על מהותם של דמי הביטוח כמגשימים את חוק הביטוח הלאומי, נאמר כך:

15
16 "אותה תכלית של חוק הביטוח הלאומי, ה"בנוי ביסודו על רעיון הסולידריות ועזרה הדדית"
17 – לא תוכל להיעשות ללא גביית כספים מכלל ציבור המבוטחים "הגבייה והחלוקה קשורים
18 קשר בל יינתק זה בזה, כצבת בצבת עשויה למילוי תכליתו הסוציאלית של החוק". שכן
19 קופת הביטוח הלאומי ממומנת ברובה מדמי ביטוח המשולמים על ידי המבוטחים או בעדם
20 ו"באין גבייה אין חלוקה, אין חוק ואין תכלית חוק"¹⁰.

21
22 מציאות שבה המוסד לביטוח לאומי ניזון מהמבוטח לצורך קביעת חובתו של המבוטח
23 לתשלום דמי ביטוח, ומשמהותם של דמי הביטוח היא להבטיח את מימוש תכלית חוק
24 הביטוח הלאומי – האינטרס הציבורי מחייב גביית דמי ביטוח גם לאחר חלוף תקופת
25 ההתיישנות.

26
27 9. לטעמי, שקילת האינטרסים המתנגשים – האינטרס של המבוטח שלא להידרש בחלוף השנים
28 להתעמת מול טענה לקיום חוב דמי ביטוח על רקע הקשיים הראייתיים שמציב חלוף הזמן
29 מול המבוטח, להתמודד מול טענה שכזו ואינטרס הציבור – לגביית דמי ביטוח שהיא הבסיס
30 למימוש תכלית חוק הביטוח הלאומי; מחייבת במקרה שלפנינו את דחיית טענת התובע
31 לקיומו של שיהוי מנהלי המונע מהנתבע לתבוע דמי ביטוח לשנים 1999-2003. עמדה זו
32 מבוססת על הנימוקים הבאים:

⁸ סעיף 4.2 לסיכומי התובע.

⁹ עב"ל 103/99, למיס נאצר נ' המוסד לביטוח לאומי.

¹⁰ עב"ל 10-09-1844, המוסד לביטוח לאומי נ' לבנה חגי', פסקה 47 לחוות דעתו של הנשיא פליטמן.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ב"ל 28398-05-12 שמואל נ' המוסד לביטוח לאומי

- 1 כמפורט בפרק העובדות, נכון לעת הרלוונטית ינואר 2012, אמצעי המחשוב וכוח א.
2 האדם שהיו בידי הנתבע לא אפשרו מעקב שוטף לקיומו של רצף ביטוחי. במציאות
3 שכזו, דרישת הנתבע מינואר 2012 לתשלום דמי ביטוח המתייחסים לתקופה
4 שבמחלוקת (1999-2003), הוגשה תוך פרק זמן סביר מרגע שצפה שאלת הרצף
5 הביטוחי, על רקע תביעת התובע להכיר בו כנפגע עבודה במהלך שנת 2011.
6
7 כמפורט בפרק העובדות, התובע חויב בתשלום דמי ביטוח ביחס לתקופות שבהן לא ב.
8 דווח כשכיר על ידי החברה שבעלותו. במציאות זו, התובע כלל לא נדרש להוכיח כי
9 דמי הביטוח בעדו שולמו בידי החברה בתקופה בה דווח כשכיר בידי החברה. מכאן
10 שאין ממש בטענות התובע לפגיעה שנגרמה לו בגין השיהוי בהעלאת הדרישה, פגיעה
11 שמתבטאת לטענתו בחוסר האפשרות להוכיח את תשלום דמי הביטוח.
12
13 כאמור בפרק העובדות, הגדרת מעמדו של התובע כשכיר נעשתה על בסיס הדוח ג.
14 השנתי שהגישה החברה שהייתה בבעלותו לרשויות המס המועבר למוסד לביטוח
15 לאומי. מכאן המסקנה שכל אימת שהחברה האמורה כללה את התובע ברשימת
16 העובדים המועסקים על ידה, הגיע הדיווח האמור ומעמדו של התובע נרשם כשכיר
17 ביחס לאותם חודשים בהם דיווחה על העסקתו.
18
19 במקרה שלפנינו, אין התובע טוען כי דיווח לנתבע על מעמד כמי שאינו עצמאי ואינו ג.
20 עובד ושילם דמי ביטוח בהתאם. כך גם אין בפי התובע טענה לפיה הועסק על ידי
21 חברה אחרת בתקופה שבמחלוקת, אשר לא דיווחה על העסקתו כשכיר בשירותיה –
22 בנסיבות אלה אין בידי התובע להצביע על נזק ראייתי שנגרם לו בשל חלוף הזמן
23 המונע ממנו להוכיח טענות שיש בהן כדי להשליך על שאלת חוב דמי הביטוח בתקופה
24 שבמחלוקת.
25
26 לזאת יש להוסיף, כי בעצם נכונותו של התובע לחתום על הסדר תשלומים המתייחס ד.
27 לחוב דמי ביטוח שנוצר בין השנים 1999-2003, יש משום הודאה בקיום החוב.
28
29 יוצא מכאן כי אין בידי התובע להצביע על נזק ראייתי של ממש בדרכו להתמודד מול ה.
30 טענת הנתבע לקיומו של חוב דמי ביטוח שבמחלוקת, שנגרם כתוצאה מהעלאת
31 הדרישה לתשלום דמי ביטוח בינואר 2012.
32
33 מנגד, פעל הנתבע באמצעים שהיו לרשותו בנקודת הזמן שבו הועלתה הדרישה
34 לתשלום דמי הביטוח שבמחלוקת, הוציא דרישה לתשלום דמי ביטוח תוך פרק זמן
35 סביר משהבדיקה שערך העלתה כי קיים חוב דמי ביטוח. כאמור לעיל, עצם הגשת

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ב"ל 12-05-28398 שמואל נ' המוסד לביטוח לאומי

- 1 הדרישה לתשלום דמי ביטוח מגשימה את האינטרס הציבורי שבא לביטוי במימוש
2 הזכות לביטוחן סוציאלי המחייב את גביית דמי הביטוח.
3
- 4 10. משנדחתה טענת השיהוי המנהלי, רשאי הנתבע לגבות את חוב דמי הביטוח ביחס לשנים
5 1999-2003 (כולל).
6
- 7 11. לאמור לעיל אבקש להוסיף את הדברים הבאים :
8
- 9 א. בהתאם לפסק הדין שניתן בערעור בעניין התובע כאן, **תיקון 159 איננו חל במקרה**
10 **שלפנינו**. בהקשר זה אפנה לסעיף 25 לפסק הדין שבערעור ובו נקבע :
11
- 12 " ... נציין כי תיקון 159 לחוק הביטוח הלאומי... שבו נקבע כי המוסד לביטוח לאומי
13 חייב לשלוח דרישת חוב בתוך שבע שנים ממועד היוצרות החוב, בכפוף להוראות
14 החוק, אינו חל בנסיבות המקרה הנדון. אמנם, תיקון 159 הוחל על כל חובות דמי
15 ביטוח בעבר, אולם זאת בתנאי שטרם ננקט הליך כלשהו לגבייתם שעד לפרסום
16 החוק (6.8.2014). לעומת זאת, הוראות תיקון 159 אינן חלות על חובות העבר
17 שהמוסד כן נקט פעולה לגבייתם עד מועד פרסומו של החוק. לפיכך, במקרה הנדון,
18 נוכח העובדה שהמוסד שלח לשמואל הודעה על דרישת החוב בחודש ינואר 2012
19 ונקט הליכי גבייה לפני פרסום החוק, הוראות תיקון 159 לחוק אינן חלות על חוב
20 דמי הביטוח מושא הליך זה"¹¹.
21
- 22 ב. משקבע בית הדין הארצי כי תיקון 159 איננו חל במקרה שלפנינו, אין מקום להידרש
23 לטענות התובע לתחולת תיקון סעיף 159 במקרה הנדון.
24
- 25 ג. הדיון בהליך זה העלאה התובע טענות לעניין חוב הביטוח נכון להיום ; וטענות לעניין
26 תום ליבו של הנתבע בגיבוש החוב נכון להיום. אין בדעתי להתעכב על טענות אלה
27 מהטעם שסמכותו של בית דין זה בהליך הנוכחי, הוגדרה בפסק הדין שניתן בבית
28 הדין הארצי בערעור ; ולפיו על בית הדין לבחון את שאלת השיהוי המנהלי של חוב
29 דמי הביטוח לשנים 1999-2003. מכאן שבהליך הנוכחי בית הדין איננו מוסמך לבחון
30 את שאלת שיעורו של חוב דמי הביטוח נכון להיום, כמו גם את התנהלות הנתבע
31 לאחר בירור החוב.
32
- 33 12. מהמקובץ עולה כי הנתבע רשאי לגבות את דמי הביטוח ביחס לשנים 1999-2003, כמפורט
34 בסעיף 1 לתעודת עובד הציבור של מר משה קופרשטיין שהוגש ביולי 2018.

¹¹ סעיף 25 לפסק הדין.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ב"ל 12-05-28398 שמואל נ' המוסד לביטוח לאומי

- 1
2
3
4
5
6
7
8
13. בנסיבות העניין אין צו להוצאות.
14. הערעור על פסק הדין הוא בזכות לבית הדין הארצי לעבודה בירושלים, בתוך 30 יום מיום המצאת פסק הדין לצד המבקש.
- ניתן היום, א' אדר א' תשע"ט, 06 פברואר 2019, בהעדר הצדדים.

מישה טוינה, שופט

- 9
10
11
12

